

Aleksis K

Liikaviina-ratkaisu

Tiukalle taas otti ennen kuin saatiin tulopoliittinen sopimus.

Ei siinä riittänyt Teuvo Kallion sitkeä sovittelu. Ei ollut apua kepeistä eikä porkkanasta, ei auttanut verohelpotusten lupailu eikä lisäveroilla ja vuokrilla uhkailu. Jopa tasavallan presidentin jyrähtelyt kaikuivat kuuroille korville.

Koko tupo-kierroksen ajan oli nimittäin vain yksi salainen vaatimus ylitse muiden: herranketkuista on päästävä lopultakin eroon. Tavoitetta ei kehdattu julkisuuteen päästää, mutta tietävästi työntekijäpuoli oli valmis alunperin jopa puolittamaan palkkansa, ja työnantajat olisivat halunneet maksaa korotukset tuplana, jos vain tämä ratkaisu olisi toteutettu kokonaisuudessaan, eli Liikasen ja Viinaseen ohella olisivat myös Holkeri ja Koivisto saaneet kenkää. Neuvottelut kuitenkin kangersivat pahan kerran, sillä kukaan asianosaisista ei halunnut hievhata paikaltaan, koska pitivät virkojaan saavutettuina etuina.

Alkuvaiheessa haarukka oli varsin laaja, niin sanotusta romanialaisesta kokonaisvaltaisesta niin sanottuun panamalaiseseen kompromissiin.

Kun niistä ei pystytty sopimaan, keskusteltiin pitkään myös kotimaisesta hyllypaketista, jonka mukaan Koivistolle olisi raivattu paikka Suomen lentopallomaajoukkueen päävalmentajana vuodesta 1994 lähtien, Holkeri olisi siirtynyt Albertvillen hiihtojoukkueen rasvamestariksi 1991, Liikasen olisi saanut eläkeviran Mikkelin torin matkailuoppaana ja Viinaseen Alkosta. Tämä ratkaisu kaatui kuitenkin ministeri Ilkka

Suomiseen, joka väitti, että Alkon paikka on luvattu jo hänelle.

Sen jälkeen neuvoteltiin ns. Kolmosvisa-vaihtoehdosta, jonka mukaan koko porukka olisi pätevien kuiskaajien avustuksella voitannut tietokilpailusta kaksivuotisen maailmanympärysmatkan samalla kun muuhun tulopoliittikkaan olisi otettu lakimääräiset seksilomat. Malli kuitenkin kaatui koe-nauhoituksessa, jossa asianosaiset todettiin niin kovakorvaisiksi, etteivät he osanneet vastata yhteenkään kysymykseen oikein, vaikka kuiskaajat huusivat suoraa huutoa.

Erinäisten muiden mutkien jälkeen todettiin, ettei tupo-pakettia saada kasaan halutussa muodossa, vaan on pakko tyytyä ns. liikaviinakompromissiin.

Varsinaiset palkankorotukset ja verohelpotukset tulivat mukaan vasta tuolloin, koska molemmat uhrin panivat hanttiin viimeiseen saakka. "Minä olen niin nuorikin vielä", kuultiin Liikasen vaikeroinvan tupon käytävillä vielä viimeisenä yönä ja käyvän samalla kauppa lapsilisien ikärajan nostamisesta 45 vuoteen siinä tapauksessa että hän saisi jäädä paikalleen.

"Toki kokonaisvaltainen toki tavoite toki ollenee toki taloudellispainotteista toki", hoki puolestaan puheenjohtaja Viinaseen puhelimeen, jossa SAK:n jäsenkunta kyseli, mahtaako tämä ratkaisu nyt olla mistään kotoisin.

Silloin oli kuitenkin edetty jo niin pitkälle, että Liikaseen ja Viinaseen yksinkertaisesti äänestettiin ulos, joten loppujen lopuksi tuposopu syntyi aika demokraattisesti.